

Antropologies de la caixa negra

© Domini públic

un projecte d'Eina Idea

24 i 29/01

Montjuïc

KATHARSIS / CONFERÈNCIA PERFORMATIVA

El punt de partida d'aquest projecte és la consideració de la caixa negra com a màquina filosòfica. La caixa negra no és tan sols un instrument de registre de senyals de vol que ajuden a determinar les causes d'un incident fatal. Des dels primers usos d'aquest dispositiu en l'aviació civil a mitjans del segle xx, i pel seu protagonisme en escenaris catastròfics, la caixa negra ha funcionat culturalment com una metàfora de la memòria encriptada, testimoni persistent, indestructible i concentrat d'allò destruït.

Però la caixa negra o *flight recorder* coincideix igualment en la seva història amb altres desenvolupaments, com el de les tecnologies d'encriptat, ubiqües avui dia en qualsevol transmissió/transacció; o el de la maquinària de projecció de cinema i vídeo que prolifera, en forma de *black box*, com a tipologia de l'espai d'exposició en l'esfera de l'art contemporani global; o també la caixa escènica buida, grau zero de l'espai dramàtic després del desmuntatge de l'aparell teatral clàssic. En aquest sentit la caixa negra és, més que una mera infraestructura espectacular, un lloc d'aparicions on la negror serveix de plataforma de trànsit perquè sorgeixi l'inesperat, allò que no pot manifestar-se en el món obvi. El cub negre seria així l'estratagema espacial amb el qual ens fem susceptibles, ens *exposem*, a un cert tipus d'aparició.

Al mateix temps càpsula al·lucinatòria i dipòsit de seguretat d'allò que s'ha esdevingut, la caixa negra és enregistratora de senyals comprometedors i de vols mentals. Recurs i resta després de la catàstrofe, la caixa negra és la manifestació d'una estranya supervivència, una escriptura: suscita, així, una forma contemporània de l'ampolla al mar. La "caixa b" de la realitat, matèria històricament fosca, caixa d'estalvis del trauma, urna per a vots i cendres. Lloc de trànsit de l'amnèsia o de contraban del record, cofre calcinat de proves i empremtes. Quan la civilització actual col·lapsi, caldrà buscar caixes negres.

En el seu format de conferència-performance dins el programa KATHARSIS al Teatre Lliure, *Antropologies de la caixa negra* pren l'espai escènic com a lloc de ressonància, collage i col·lisió. El relat, compost d'elements verbals, visuals, tàctils i sonors, travessarà l'obra d'artistes i autors dels nostres dies com Víctor Costales, Frida Escobedo, Amie Siegel, Sara Nadal-Melsió, Gaika, Paloma Polo i Jalal Toufic entre d'altres i se'n presentaran anàlisis, materials inèdits i contribucions específiques. D'altra banda, apareixerà un artefacte *wearable* anomenat *B-LACKASHA*, un llum brutalista que permet als seus portadors connectar-se per uns minuts al retorn d'allò reprimat i convertir el seu cap en font de llum negra. Aquest accessori domèstic, més perspicaç que *smart*, enganyosament tosc, constitueix igualment un instrument primitiu de registre per a la nostra recerca col·lectiva.

Manuel Cirauqui

Katharsis és un cicle que, per segon any consecutiu, explora la teatralitat dels marges i els límits de l'escena convencional. Per conèixer un per un cada artista d'aquesta edició, els hem fet algunes preguntes. Parlem amb Manuel Cirauqui, director d'EINA IDEA.

Què us va portar a considerar la caixa negra com a màquina filosòfica?

Es tracta d'un concepte més que d'un objecte. La caixa negra forma part de la història de les catàstrofes aèries contemporànies, però també és una noció clau en la teoria de sistemes, alhora que ens fa pensar en cibernètica i evoca memòria, criptografia i trauma. És una metàfora molt poderosa d'allò que queda després de la destrucció, d'allò que es perd o se'ns nega en les comunicacions.

B-LACKASHA és un exemple d'antidisseny.

Parla'ns de B-LACKASHA. Què és aquest artefacte que ens presenteu?

És una mena de màquina de registre del nostre propi vol: caixa, llum, maqueta arquitectònica, exoesquelet ... l'objecte performatiu per al públic de la peça. És un exemple d'antidisseny. Preneu l'espai escènic com a lloc de ressonància i col·lisió.

Què es trobarà l'espectador?

Es trobarà amb una conferència multimèdia en la qual es van introduint de mica en mica elements autònoms: diverses projeccions, ficcions, missatges de veu, la paròdia d'alguna cosa que podria ser un TedTalk, i fins a un *DJ set* en directe.

#AntropologiesCaixaNegra

#KatharsisLliure21

@einaidea

@einabcn

HORARI 24/01 a les 18.00 h
29/01 a les 20.00 h

DURADA 1 h 40'

LLOC Sala Fabià Puigserver

IDIOMES Català, castellà i anglès

INCLÒS A Katharsis

COCREACIÓ Mercè Boncompte, Daniel Cardona, Manuel Cirauqui, Ana Habash, Berner Maynés, Elisabet Pahissa i Alexandre Viladrich

AMB LA COL-LABORACIÓ DE Gaika, Víctor Costales, Amie Siegel, Sara Nadal-Melsió i Paloma Polo

PRODUCCIÓ Fundació Eina

Entitat concertada amb: Ajuntament de Barcelona, Generalitat de Catalunya Departament de Cultura, inaem, Diputació Barcelona

Membre de: mitos21, riel, apropa cultura

Amb la col·laboració de: Sabadell Fundació, ESTRELLA DAMM

Amb el suport de: FAMILIA TORRES, Mitjans patrocinadors: LAVANGUARDIA, TimeOut BARCELONA, Mitjans col·laboradors: 3, CATALUNYA RÀDIO

932 289 747 · INFO@TEATRELLIURE.COM
PÇA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

